

Θ.Μαράκης

Τρία «Μονακό» το Ελληνικό, δόθηκε τζάμπα

Δημοσιογράφος της Le Monde έχει μιλήσει με εκπροσώπους της Lamda Development, κατοίκους της περιοχής, δημάρχους, αλλά και τον μηχανικό πραγματογνώμονα Γιώργο Αναματερό, διορισμένο από τον εισαγγελέα το 2014 να διερευνήσει ποιο θα ήταν το δίκαιο τίμημα για το μεγαλύτερο παραθαλάσσιο οικόπεδο της Ευρώπης, 6,2 εκατ. τετραγωνικών. Όπως επανειλημμένα έχει καταγγείλει ο κ. Αναματερός μέσω «Εφ.Συν.», η πραγματογνωμοσύνη του είχε καταδείξει ότι η Lamda όφειλε να καταβάλει τουλάχιστον 2,7 φορές πάνω από το (ονομαστικό) τίμημα των 914 εκατ. ευρώ που έδωσε.

Από το γλαφυρό ρεπορτάζ της Le Monde επιλέγουμε:

 Στο Ελληνικό, τριάντα λεπτά από το κέντρο της ελληνικής πρωτεύουσας, σε ένα οικόπεδο 6,2 εκατομμυρίων τετραγωνικών μέτρων –«τρεις φορές το μέγεθος του Μονακό, ή χιλιάδες γήπεδα ποδοσφαίρου», σύμφωνα με τον Τάσο Παπαποστόλου, διευθυντή του έργου υποδομής του χώρου–, γερανοί και φορτηγά είναι απασχολημένα με την πλοήγηση σε ανώμαλους δρόμους, χωμάτινους λόφους και ανάμεσα σε τσιμεντένιους σκελετούς υπό κατασκευή.

Γιατί χτυπάνε τα τύμπανα του πολέμου;

«Να προετοιμαστούμε για τον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο»: Αν δεν ήταν ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ, η τραγικοκωμική φιγούρα του θα ήταν για γέλια . Ωστόσο, δυστυχώς, κάθε λέξη του πρώην πρωθυπουργού της Ολλανδίας πρέπει να

λαμβάνεται σοβαρά υπόψη και να σχολιάζεται. Σε μια ακόμη πολεμοχαρή έκρηξη, ο Ρούτε δήλωσε κατά την επίσκεψή του στο Βερολίνο ότι «πρέπει να προετοιμαστούμε για μια κλίμακα του πολέμου συγκρίσιμη με αυτό που βίωσαν οι παππούδες και οι προπαππούδες μας». Σύμφωνα με τον επικεφαλής του ΝΑΤΟ, «είμαστε ο επόμενος στόχος της Ρωσίας και βρισκόμαστε ήδη σε κίνδυνο».

Τα λόγια του επικεφαλής της Ατλαντικής Συμμαχίας απηχούν τη ρητορική πολλών άλλων Ευρωπαίων ηγετών τις τελευταίες εβδομάδες. Πριν από λίγες ημέρες, ο Ιταλός ναύαρχος Τζουζέπε Κάβο Ντραγκόνε ,ο οποίος διετέλεσε πρόσφατα πρόεδρος του Στρατιωτικού Συμβουλίου του ΝΑΤΟ, σε συνέντευξή του στους Financial Times, δήλωσε ότι το ΝΑΤΟ εξετάζει μια πιο επιθετική πολιτική απέναντι στη Μόσχα και τον υβριδικό της πόλεμο. Υποστήριξε μάλιστα ένα «προληπτικό χτύπημα» κατά της Ρωσίας θα μπορούσε να θεωρηθεί «αμυντική ενέργεια»!

Στο ίδιο μήκος κύματος, ο επικεφαλής του Γαλλικού Γενικού Επιτελείου, ναύαρχος Φαμπιάν Μαντόν, προκάλεσε αναταραχή δηλώνοντας ότι η Γαλλία πρέπει να είναι έτοιμη να «αποδεχτεί την απώλεια των παιδιών της » σε έναν πιθανό πόλεμο με τη Ρωσία. Ο Μαντόν, ο οποίος ανέλαβε καθήκοντα αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Στρατού τον Σεπτέμβριο, δήλωσε σε συνέδριο δημάρχων την Τρίτη ότι η μεγαλύτερη αδυναμία της Γαλλίας στις σημερινές επικίνδυνες εποχές είναι η έλλειψη θέλησης για μάχη. «Έχουμε την τεχνογνωσία και την οικονομική και δημογραφική ισχύ για να αποτρέψουμε το καθεστώς στη Μόσχα», είπε.

Γιατί χτυπάνε τα τύμπανα του πολέμου; Για να δημιουργήσουν το κατάλληλο κλίμα στους λαούς και έτσι να αποδεχτούν αδιαμαρτύρητα τις υπέρογκες πολεμικές δαπάνες, που θα προκύψουν από την παραπέρα μείωση των κοινωνικών δαπανών, επιπλέον φόροι, και σίγουρο ότι θα βάλλουν χέρι και στα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων.

Ένας ακόμη λόγος για την επανακρατικοποίηση της Hellenic Train

Ανέλαβαν τον «ατροφικό» ελληνικό σιδηρόδρομο, υπολογίζοντας ότι οι **παχυλές κρατικές επιδοτήσεις** θα έκαναν τη δουλειά ασφαλή σαν κρατικό ομόλογο. Όμως, το επιχειρηματικό μοντέλο των Ιταλών της Hellenic Train φαίνεται να έχει ανατραπεί μετά την **τραγωδία των Τεμπών** και την **κακοκαιρία Daniel.**

Η εταιρεία βρίσκεται και φέτος **«στο κόκκινο»** και πιθανότατα η ιταλική μητρική θα χρειασθεί πάλι να εισφέρει κεφάλαια, ενώ η κακοδαιμονία μεταφέρεται στο επενδυτικό

πρόγραμμα για το μέλλον του σιδηροδρόμου, που παραμένει **«παγωμένο»,** παρά τη συμφωνία με την κυβέρνηση.

Καθώς κλείνει το 2025, η Hellenic Train βρίσκεται σε τροχιά για την εμφάνιση **σημαντικών ζημιών,** για τρίτη συνεχή χρονιά. Σύμφωνα με πληροφορίες, τα έσοδα έχουν βελτιωθεί μεν, όμως εξακολουθούν να απέχουν πολύ από το επίπεδο του 2022, δηλαδή πριν τη σιδηροδρομική τραγωδία των Τεμπών που προκάλεσε καθίζηση του σιδηροδρομικού έργου. Και όλα δείχνουν ότι οι Ιταλοί, που προσδοκούσαν μια μικρή αλλά **σταθερή και σίγουρη κερδοφορία** από την Ελλάδα, χάρη στις κρατικές επιδοτήσεις, θα χρειασθεί και πάλι να εισφέρουν νέα κεφάλαια για να κρατηθεί στη ζωή η Hellenic Train.

Η Ελλάδα της ανάπτυξης… “πηγή έμπνευσης” για την ΕΕ

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, η Ελλάδα δαπάνησε το 23% περίπου του ΑΕΠ το 2024 για το αποκαλούμενο κοινωνικό κράτος όσα περίπου κι η Πορτογαλία. **Ο μέσος όρος στην ΕΕ ήταν περίπου 27% του ΑΕΠ** αλλά υπήρχαν μεγάλες διαφορές από χώρα σε χώρα.

Η **Φινλανδία, η Γαλλία και η Αυστρία** ήταν οι πιο γενναιόδωρες με τις κοινωνικές δαπάνες να ανέρχονται στο 32% περίπου του ΑΕΠ τους. Από την άλλη πλευρά, η **Ιρλανδία και η Μάλτα** δαπάνησαν το 12%-13% του ΑΕΠ τους ενώ **η Κύπρος** βρισκόταν στο 19%.

Η αλήθεια για τη κατάσταση των αγροτών

Οι βαμβακοπαραγωγοί στην Ελλάδα βιώνουν μια τραγική χρονιά. Ενώ έριξαν κόπο και χρήμα – δίνοντας τη μάχη με την άρδευση, τη φυτοπροστασία και την ακριβή λίπανση – για να επιτύχουν καλές αποδόσεις, η «αγορά» τούς έβαλε μέσα. Η μέση τιμή που τους δόθηκε για το σύσπορο βαμβάκι κυμάνθηκε στα 0,37 ευρώ ανά κιλό. Την ίδια στιγμή, το υψηλότατο κόστος παραγωγής ανά στρέμμα, λόγω της ακρίβειας στις εισροές, ξεπέρασε τα 240 ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι ο παραγωγός, αφού έκανε έξοδα και μόχθησε, διαπίστωσε ότι το πραγματικό κόστος για να βγάλει κάθε κιλό βαμβακιού ανέρχεται στα 0,60 ευρώ, και αυτό όταν η συγκομιδή είναι σχετικά καλή (π.χ. 400 κιλά / στρέμμα).

«Είναι αδιανόητο!», είναι το συναίσθημα που κυριαρχεί: «Παράγουμε με μεγάλο κόστος και πουλάμε με μεγάλη ζημιά». **«Όσο περισσότερο παράγουμε, τόσο περισσότερο μπαίνουμε μέσα».** Τα έσοδα από την πώληση του προϊόντος (περίπου 148 ευρώ / στρέμμα) τους βάζουν «μέσα», αφήνοντάς τους με απώλειες ύψους 92 ευρώ / στρέμμα. Το σύνολο των ενισχύσεων (ειδική ενίσχυση βάμβακος στα 73,40 ευρώ / στρέμμα συν βασική γύρω στα 25

ευρώ / στρέμμα) έρχεται για να καλύψει ίσα ίσα τη χασούρα (92 ευρώ / στρέμμα) που προκύπτει από την πώληση του προϊόντος. Ο βαμβακοπαραγωγός παραμένει απλήρωτος για την προσωπική του εργασία και αδυνατεί να καλύψει την απόσβεση του εξοπλισμού του.

Αντίστοιχη είναι η κατάσταση στους σιτοπαραγωγούς (σκληρό σιτάρι). Το κόστος παραγωγής ανά στρέμμα εκτιμάται στα 150 ευρώ. Η μέση τιμή πώλησης κυμαίνεται στα 0,20 ευρώ / κιλό (με απόδοση περίπου 450 κιλά / στρέμμα), αποδίδοντας έσοδα περίπου 90 ευρώ / στρέμμα. Ο παραγωγός μπαίνει μέσα περίπου 60 ευρώ / στρέμμα μόνο από τα βασικά έξοδα. Ακόμα και με την ενιαία ενίσχυση (Βασική συν Συνδεδεμένη κυμαίνεται στα 35-38 ευρώ / στρέμμα) η ζημιά παραμένει.

Στο ρύζι: Το κόστος παραγωγής του ρυζιού είναι ιδιαίτερα υψηλό, εκτιμώμενο περίπου στα 350 ευρώ ανά στρέμμα. Αυτό οφείλεται κυρίως στις αυξημένες ανάγκες σε νερό, Ενέργεια για την άντλησή του, καθώς και στα απαραίτητα λιπάσματα και φυτοπροστατευτικά.

Παρότι οι αποδόσεις είναι σημαντικές, φτάνοντας κατά μέσο όρο τα 800 κιλά ανά στρέμμα, και η τιμή πώλησης κυμαίνεται στα 0,35 ευρώ το κιλό, τα συνολικά έσοδα από την πώληση (περίπου 280 ευρώ ανά στρέμμα) δεν επαρκούν για να καλύψουν τα έξοδα. Πριν την καταβολή οποιασδήποτε ενίσχυσης, ο παραγωγός βρίσκεται ήδη σε ζημιά, η οποία αγγίζει τα 70 ευρώ ανά στρέμμα.

Ακόμα και με τη λήψη της ενιαίας ενίσχυσης (Βασική και Συνδεδεμένη), η οποία εκτιμάται ότι επιστρέφει περίπου 60-70 ευρώ ανά στρέμμα, το τελικό οικονομικό αποτέλεσμα είναι οριακό, αφήνοντας τον παραγωγό με μηδενικά ή ελάχιστα έσοδα. Ουσιαστικά, η ενίσχυση απλώς «εξισορροπεί» την αρχική ζημία, καθιστώντας την καλλιέργεια βιώσιμη μόνο στα χαρτιά.

Οι συνταξιούχοι πλήρωσαν την αποπληρωμή των δανείων

Είναι τέτοια η «φτώχεια» της προπαγάνδας τους, που αυτό που βρήκε να πει στους συνταξιούχους η υπουργός Εργασίας είναι ότι θα δοθούν οι συντάξεις του Γενάρη λίγες μέρες νωρίτερα απ’ ό,τι συνήθως! Είναι μάλιστα τόσο χουβαρντάδες, που δεν ντρέπονται να διαφημίζουν ακόμα και τα ψίχουλα της αύξησης 2,4%, κάτω και από τον πληθωρισμό, την οποία θα πάρουν κουτσουρεμένη πάνω από μισό εκατομμύριο συνταξιούχοι, με το αίσχος της «προσωπικής διαφοράς».

Η κυβέρνηση δεν μπορεί να κλείσει το στόμα των συνταξιούχων με μερικά

«χριστουγεννιάτικα» ευρώ. Με τους αγώνες τους απαιτούν εδώ και τώρα την καταβολή της 13ης και της 14ης σύνταξης, που τις έχουν πληρωμένες με τον ιδρώτα και τις εισφορές τους, καταγράφοντας απώλειες ύψους 4,5 δισ. ευρώ τον χρόνο στο εισόδημά τους.

Πάντως, τα χουβαρνταλίκια στους συνταξιούχους ωχριούν μπροστά σε αυτά που ετοιμάζει η κυβέρνηση στο κεφάλαιο. Όπως με την πρόωρη αποπληρωμή δανείου από τον «μηχανισμό σταθερότητας» της ΕΕ, ύψους 5,29 δισ. ευρώ, προκειμένου να ελαφρυνθεί ο προϋπολογισμός από τόκους και με μεγαλύτερη ευχέρεια να μπορεί το κράτος να …τοκίζει τους ομίλους με ελαφρύνσεις και απαλλαγές. Να πού πάνε τα λεφτά από τα Δώρα των συνταξιούχων, που κόπηκαν με μνημονιακούς νόμους, ως «εχέγγυο» για τα δάνεια που κουβαλάει εφ’ όρου ζωής στην πλάτη του ο λαός.

Μνημονιακού χαρακτήρα περικοπές

Οι συνολικές δαπάνες, -5,54% οι δαπάνες για μισθοδοσία εργαζομένων, -9% στην Παιδεία, -4,72% στην Υγεία, -11,33% στην Αγροτική Ανάπτυξη, -5,26% στην Κοινωνική Συνοχή ● Πρωταθλητές στις περικοπές τα υπουργεία Ψηφιακής Διακυβέρνησης (-66,9%), Τουρισμού (-63,5%) και Πολιτισμού (-41,28%).

Υψηλό το χρέος σε απόλυτους αριθμούς

Ειδικότερα, το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί σε 362.800 εκατ. ευρώ ή 145,9% ως ποσοστό του ΑΕΠ στο τέλος του 2025 έναντι 364.965 εκατ. ευρώ ή 154,2% ως ποσοστό του ΑΕΠ το 2024, παρουσιάζοντας μείωση κατά 8,3 ποσοστιαίες μονάδες έναντι του 2024. Το 2026 το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί σε 359.300 εκατ. ευρώ ή 138,2% ως ποσοστό του ΑΕΠ, παρουσιάζοντας μείωση κατά 7,7 ποσοστιαίες μονάδες έναντι του 2025.

Οι εξεγέρσεις της GenZ – Από το Νεπάλ στο Περού

Στην **Ασία, την Αφρική ή τη Λατινική Αμερική, οι νέοι της γενιάς Z** (κάτω των 30 ετών) πολλαπλασίασαν τις κινητοποιήσεις για βελτίωση των συνθηκών ζωής και εναντίον του αποκλεισμού μέσων κοινωνικής δικτύωσης ή της διαφθοράς των ελίτ.

Έκαναν πορείες στο **Περού** κατά της αυξανόμενης ανασφάλειας και της τάξης των πολιτικών ή στο Μαρόκο, όπου οι αρχές άρχισαν προσπάθειες σε κοινωνικούς τομείς, αλλά και διώξεις σε βάρος άνω των 2.000 προσώπων.

Σε άλλες χώρες, οι διαδηλώσεις, οι οποίες κατεστάλησαν βίαια, εξελίχθηκαν σε ευρύτερη αμφισβήτηση της εξουσίας: έπειτα από ταραχές στο **Νεπάλ,** ο μαοϊστής πρωθυπουργός Κ. Π. Σάρμα Όλι δεν είχε άλλη επιλογή παρά να παραιτηθεί. Στη **Μαδαγασκάρη,** η κινητοποίηση οδήγησε στην ανατροπή από το στρατό του προέδρου Άντρι Ρατζοελίνα, ο οποίος διέφυγε στο εξωτερικό.

Στην **Τανζανία,** οι νέοι συμμετείχαν μαζικά στις μετεκλογικές διαδηλώσεις, που πνίγηκαν στο αίμα. Η πειρατική σημαία του μάνγκα One Piece (μια νεκροκεφαλή με ψάθινο καπέλο), που συχνά έφεραν οι διαδηλωτές, έγινε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ένα διεθνές σύμβολο της μάχης κατά της καταπίεσης